

T.B.M.M.
HALKLARIN DEMOKRATİK PARTİSİ
Grup Başkanlığı
Sayı : 24218
Tarih : 09.09.2022

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ BAŞKANLIĞINA

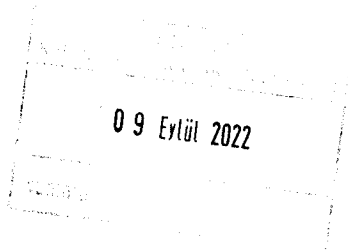
Ormanların Korunması Amacıyla Orman Kanunu ve Bazı Kanunlarda Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun Teklifim gerekçesi ile birlikte ekte sunulmuştur.

Gereğini saygılarımla arz ederim. 09 /09/2022

Murat ÇEPNİ

İzmir Milletvekili

TBMM BAŞKANLIĞI		
Tali Komisyon	Bayındırlık, İmar, Ulaştırma ve Turizm	
Esas Komisyon	Tarım, Orman ve Köyışleri	
Tarih: 01 Ekim 2022		Esas No: 2/4599

TBMM GENEL EVRAK
09 Eylül 2022
No: 1076496

GEREKÇE

Küresel iklim krizi, her yıl yaşanan orman yangınları, ormanlık alanların yapılaşmaya, enerji, maden faaliyetlerine açılması, güvenlik gerekçesiyle ağaçların kesilmesi, endüstriyel odun üretimi gibi nedenlerle Türkiye'nin orman varlıkları giderek azaltılmaktadır.

Ormanların yok olması karbon salımını arttıracak için iklim krizini derinleştirmektedir. Yaşam alanlarının, biyolojik çeşitliliğin, ekosistemin, tarım alanlarının, su varlıklarının, halkın temiz hava ve su hakkının korunması için ormansızlaştırma faaliyetlerine son verecek ve ormanlarda etkin koruma sağlayacak politikaların üretilmesi önem arz etmektedir.

Orman Genel Müdürlüğü'nün 2021 Yılı faaliyet raporuna göre; Türkiye'de orman varlığı 23.110.000 hektar ile yüzölçümünün yaklaşık % 29,6'sını kaplamaktadır.

Bu alan içerisinde normal kapalı orman alanı 13.500.000 hektar ile toplam ormanlık alanının % 58,42'sini, boşluklu kapalı orman alanı ise 9.610.000 hektar ile toplam ormanlık alanın % 41,58'sini oluşturmaktadır.

Coğrafi konumu itibarıyla Akdeniz iklim kuşağında yer alan Türkiye'de ormanların büyük bir bölümü yangın tehdidi altında bulunmaktadır. Toplam ormanlık alanın % 60'ını birinci ve ikinci derece yangına hassas alanlar oluşturmaktadır.

Türkiye'de 1990'larda yılda ortalama 1500-2000 orman yangını çıkarken, 2021 Yılı içerisinde, 60'a yakın ilde, 280'den fazla alanda 2.793 adet orman yangını çıkmış, 139.503 hektar orman alanı zarar görmüştür. Avrupa Komisyonu'na bağlı olarak çalışan ve orman yangınları ile ilgili güvenilir bir veri ağı oluşturan, Avrupa Orman Yangınları Bilgi Sistemi'nin (EFFIS) "Orman Yangınları: Avrupa, Orta Doğu ve Kuzey Afrika" raporuna göre, 2021 yılında yanan ormanlık alanlar son yılların en yüksek seviyesine ulaşmıştır. Türkiye'nin yangın için en hassas bölgeleri Hatay'dan başlayarak Akdeniz ve Ege boyunca İstanbul'a dek uzanan kıyılardır.

Ekosistemi, yaşam alanlarını, tarım alanlarını, biyoçeşitliliği, su varlıklarını, bölgelerin flora ve faunasını yok eden orman yangınlarını önlemede ve orman yangınlarına müdahalede ciddi eksiklikler bulunmaktadır. Orman yangınlarını önlemede yeterli tedbir alınmadığı, ihmalkâr davranıldığı, yanan ormanlık alanların imara açılacağı, oteller, konutlar, maden aramaları yapılacağı gibi kamuoyunda derin endişeler mevcuttur.

Bilim insanları, yanan ormanlık alanların kendi haline bırakıldığında dahi 2-3 yıl içerisinde tekrar canlanacağını, bilinçsizce yapılan ağaçlandırma çalışmalarının sonuç vermeyeceğini söylemektedir. Geçmiş dönemlerde, Bordum, Dalaman, Göcek ve Marmaris'te yangın sonrası imara açılmayacağı söylenen alanlarda turistik tesislerin yapılmasına gerekçe olarak ağaçlandırma çalışmalarının başarısız olması gösterilmektedir. Dünyada, yanan ormanlık alanlar her türlü avcılık, madencilik, turizm ve otelcilik gibi faaliyetlere kapatılmakta ve orman vasfı tekrar kazandırılmaktadır. Anayasa gereği, yanan ormanlık alanlara tekrar orman vasfı kazandırılmalı, her türlü imar ve yapılaşmaya kesin olarak kapatılmalıdır.

Anayasa'nın 169'uncu maddesi, ormanların korunması ve geliştirilmesi yükümlülüğünü Devlete vermiştir. Bu maddede, "Devlet, ormanların korunması ve sahalarının genişletilmesi için gerekli kanunları koyar ve tedbirleri alır. Yanan ormanların yerinde yeni orman yetiştirilir, bu yerlerde başka çeşit tarım ve hayvancılık yapılamaz. Bütün ormanların gözetimi Devlete aittir.

Devlet ormanlarının mülkiyeti devrolunamaz. Devlet ormanları kanuna göre, Devletçe yönetilir ve işletilir. Bu ormanlar zamanaşımı ile mülk edinilemez ve kamu yararı dışında irtifak hakkına konu olamaz. Ormanlara zarar verebilecek hiçbir faaliyet ve eyleme müsaade edilemez. Ormanların tahrip edilmesine yol açan siyasi propaganda yapılamaz; çıkarılamaz. Ormanları yakmak, ormanı yok etmek veya daraltmak amacıyla işlenen suçlar genel ve özel af kapsamına alınamaz.” Denilmektedir.

Orman mevzuatında, orman alanlarının ormancılık faaliyetleri dışında faaliyetlere izin veren düzenlemeler, orman varlıklarının yok olmasında başlıca nedenlerden birini oluşturmaktadır. Yıllar içerisinde, Orman Kanunu’nda, Maden Kanunu’nda ve Turizmi Teşvik Kanunu’nda anayasaya aykırılık teşkil eden düzenlemeler yapılarak, ormanlık alanlar yapılaşmaya, madencilik, enerji ve turizm faaliyetlerine açılmıştır. Orman Kanunu da ormanların korunmasını sağlayamamaktadır.

1956 yılında yürürlüğü giren 6831 sayılı Orman Kanununun; 16, 17, 18 inci maddeleri ve Ek Madde 16 ile Devlet ormanlarında, enerji tesisleri, binalar yapılmasının, maden aranmasının ve işletilmesinin önü açılmıştır.

Kanunun 16 ncı maddesinde; Devlet ormanları içinde maden aranması ve işletilmesi ile madencilik faaliyeti için zorunlu; tesis, yol, enerji, su, haberleşme ve altyapı tesislerine, fon bedelleri hariç, bedeli alınarak Çevre ve Orman Bakanlığınca izin verileceği, Devlet ormanları sınırları içindeki tohum meşcereleri, gen koruma alanları, muhafaza ormanları, orman içi dinlenme yerleri, endemik ve korunması gereken nadir ekosistemlerin bulunduğu alanlarda maden aranması ve işletilmesinin, Çevre ve Orman Bakanlığının muvafakatine bağlı olduğu hükmü yer almaktadır. Orman Kanununun 16 ncı maddesine göre verilecek izinlere, rehabilite işlemlerine ve izinlerden tahsil edilecek bedellere ait iş ve işlemleri düzenlemek için yayınlanan 16 ncı maddenin uygulama yönetmeliğine göre, madencilik faaliyetlerinin sona ermesinden sonra doğal yapısı bozulmuş alanların rehabilite edilmesi gerekmesine karşın bu alanlara ilişkin hiçbir çalışma yapılmamaktadır.

Orman Kanununun 17 nci maddesinde; savunma, ulaşım, enerji, haberleşme, su, atık su, petrol, doğalgaz, hava ayrıştırma, altyapı, katı atık bertaraf ve düzenli depolama tesislerinin; baraj, gölet, sokak hayvanları bakımevi ve mezarlıkların; Devlete ait sağlık, eğitim, adli hizmet ve spor tesisleri ile ceza infaz kurumlarının ve bunlarla ilgili her türlü yer ve binanın Devlet ormanları üzerinde bulunması veya yapılmasında kamu yararı ve zaruret olması halinde, gerçek ve tüzel kişilere bedeli mukabilinde Çevre ve Orman Bakanlığınca izin verilebilir denilmektedir. Maddede geçen kamu yararı ve zaruret halleri oldukça sübjektif ölçüt içeren, her türlü rant projesi için içi doldurulabilecek ifadelerdir. 17 inci maddenin uygulama yönetmeliğine göre ormanlarda yapılaşma daha da kolaylaştırılmaktadır. Ormanlar için en büyük riski taşıyan kanun maddesidir. Yapılaşmanın kapasitesi sürekli ve kolaylıkla artırılabilir. Yani, yapılaşmaya izin verilmesi ormanlar üzerindeki baskıyı arttırmaktadır. Bu madde ile havaalanı, yeraltı depolama tesisi, elektrik nakil hattı, enerji santralleri gibi tesislere izin verilmesi bu tesislerden kaynaklı orman yangını tehlikesi de arttırmaktadır.

Kanunun 18 inci maddesinde, odun kömürü, terebentin, katran, sakız gibi işletilmesinde ağaç kullanılan ocakların açılmasına, orman içi su kaynakları kullanılarak balık üretim yerleri kurulmasına ve göl, baraj ve deniz yüzeyinde yapılan balık, midye ve istiridye üretimi için karada yapılması mecburi tesislere ve yeraltında depolama alanı kurulmasına; bozuk orman alanlarında orman bitkisi fidanlıkları kurulmasına, mantar ve tıbbi aromatik bitki

yetiştiriciliğine, orman alanlarından üretilen odun dışı ürünlerin mamul ya da yarı mamul olarak işlenmesi amacıyla tesis kurulmasına Orman Genel Müdürlüğünce bedeli alınarak yirmidokuz yıla kadar izin verilebilir hükmü bulunmaktadır. 18 inci madde ile de Devlet ormanları içinde kurulan; balık üretim tesisleri, odun kömürü ocakları ekosisteme, orman varlıklarına ve çevreye en büyük zararları veren faaliyetlerdir. Bu işletmelerin çoğunlukla etkin çevresel etki değerlendirmesi de yapılmamaktadır.

7139 Sayılı Kanunun 17 nci maddesi ile Orman Kanununa eklenen Ek Madde 16'da; Orman ve Su İşleri Bakanlığınca, bilim ve fen bakımından orman olarak muhafazasında hiçbir yarar görülmeyen ve tarım alanına dönüştürülmesi de mümkün olmayan yerler ile bu maddenin yürürlüğe girdiği tarihte üzerinde yerleşim yeri bulunan ya da yerleşim yeri oluşturulması uygun olan taşlık, kayalık, verimsiz ve fiilen orman vasfı taşımayan alanlardan, sınırları Cumhurbaşkanınca belirlenen alanlar, Cumhurbaşkanınca belirlenecek usul ve esaslara göre Orman Genel Müdürlüğünce orman sınırları dışına çıkartılarak tapuda Hazine adına tescil edilir. Denilmektedir

Türkiye'de yıllardır süren orman sınırları dışına çıkarma uygulamaları Ek madde 16 ile yeni bir boyut kazanmıştır. 7-1-2021 tarihinde Resmi Gazetede yayınlanan 6831 Sayılı orman Kanununun Ek 16 ncı maddesi kapsamında orman sınırları dışına çıkarma işlemlerine ilişkin yönetmelik ile Cumhurbaşkanının kararları doğrultusunda, ormanlık alanların yapılaşmaya açılması kolaylaştırılmış, bu alanlar özellikle çevre üzerinde olumsuz etkileri fazla olan OSB'lerin ve TOKİ'nin kullanımına sunulmuştur. 5 Ocak 2022 tarihinde Resmi Gazetede yayımlanan Cumhurbaşkanlığı kararına göre Kastamonu ve Manisa'da 611 bin 848 metrekare orman alanı, 7 Ocak 2022 tarihinde ise Ankara ve Mersin'de 376 bin 494 metrekare büyüklüğünde orman alanı, orman statüsünden çıkarılmıştır. Ormanlık alanları yok eden, ekolojik olarak büyük zararlar veren bu madde Anayasa'nın 169 uncu maddesindeki ormanları koruyucu hükümlere de aykırıdır.

Madencilik faaliyetleri, arama ve işletme aşamalarında, özellikle siyanür gibi zehirli kimyasalların kullanılması, ortaya çıkan atıklar, toz, gaz ve gürültü nedeniyle su varlıklarına, toprağa, havaya, ekosisteme, biyoçeşitliliğe telafisi imkansız zararlar vermekte, yüz binlerce ağacın kesilmesiyle doğrudan orman varlıklarını yok etmektedir. Orman Genel Müdürlüğü, madencilik ya da diğer kullanımlara izin verilen alanlardan kesilen ağaç sayısına ilişkin resmi istatistikleri paylaşmamaktadır. Madencilik için maden ruhsatı olan bir alandaki tüm ağaçlar kesilmekte, sonrasında ocak ve işletme tesisleri nedeniyle arazi şekli ve kullanımı da değişmektedir. BM Gıda ve Tarım örgütüne göre ormanın uzun süreli olarak (10 yıl ya da daha uzun süreli) diğer arazi kullanımlarına (tarım, mera, yerleşim su yüzeyi vb.) dönüştürülmesi, ya da ormanın kapalılığının % 10'un altına düşmesi ormansızlaşma olarak kabul edilmektedir. Dolayısıyla çoğu madencilik faaliyeti ile ormanlar 10 yıldan daha uzun süreli kaybedildiği için madencilik faaliyetleri ormansızlaşmaya yol açmaktadır.

Orman sayılan alanlar, tarım veya mera alanları, Çevresel Etki Değerlendirmesi Yönetmeliği kapsamı dışında olan madencilik faaliyetleri, su kaynaklarının korunması ile ilgili mevzuata uyulması şartı ile baraj ve gölet projelerinde rezervuar altında kalacak alanlar dışındaki madencilik faaliyetleri, malzeme ve toprak temini için arazide yapılan kazılar, dökümler ve doğaya bırakılan atıklarla bozulan doğal yapının yeniden kazanılmasına ilişkin usul ve esasları kapsayan, Madencilik Faaliyetleri ile Bozulan Arazilerin Doğaya Yeniden Kazandırılması Yönetmeliğine göre; bozulan bu alanların rehabilitasyonunun yapılması

gerekmektedir. Buna karşın, bazı madenlerin sahasının faaliyet sonrasında yeniden orman olması mümkün bulunmamaktadır. 2014-2018 yıllarını kapsayan Maden Sahaları Rehabilitasyon Eylem Planına göre terkedilmiş ya da faaliyetin sona eren 5.144 ha maden sahasının rehabilitasyonu planlanmış ancak 1.247 ha orman alanının rehabilitasyonunun mümkün olmadığı belirtilmiştir. Ayrıca, faaliyeti sona eren maden sahalarında yapılan rehabilitasyon çalışmaları da çoğu zaman başarılı olmamaktadır.

3213 Sayılı Maden Kanunu'nda 2004 yılında orman alanlarında madencilik faaliyetini kolaylaştırıcı yönde değişiklikler yapılmıştır. Bu nedenle madencilik izinlerinde 2004 yılı sonrasında önemli miktarlarda artış bulunmaktadır. Maden Kanununun 7 nci maddesine göre; Devlet ormanları içinde yapılacak maden arama ve işletme faaliyetleri ile bu faaliyetler için zorunlu ve ruhsat süresine bağlı olarak yapılan geçici tesislere 6831 sayılı Orman Kanunu hükümlerine göre izin verebilmektedir.

2634 Sayılı Turizmi Teşvik Kanunu'nda tanımlanan Turizm Merkezleri, Kültür ve turizm koruma ve gelişim bölgeleri dışında kalmakla birlikte, bu bölgelerin niteliğini taşıyan, turizm hareketleri ve faaliyetleri açısından öncelikle geliştirilmesinde kamu yararı bulunan orman vasıflı olanlar dâhil Hazine taşınmazları ile tescili mümkün olan Devletin hüküm ve tasarrufu altındaki yerlerde yeri, mevkii ve sınırları Cumhurbaşkanı kararıyla tespit ve ilân edilen alanlar olarak belirtilmektedir.

Özellikle deniz kıyısında, cazibe merkezi olarak görülen ormanlık alanlar "turizm gelişim bölgesi" ilan edilerek bu alanlarda turistik tesisler yapılabilmektedir. Orman alanlarının turizm faaliyetlerine tahsis edilmesi işlemi, konuya ilişkin kanunların düzenlendiği günden bu yana tartışılan bir konudur. Anayasa Mahkemesi, 2006 yılında orman alanlarının turizm projeleri için tahsisine imkân sağlayan 2634 sayılı Turizm Teşvik Kanununun 8 inci maddesinde yer alan ve ormanlara ilişkin düzenleme getiren hükümlerin iptaline karar vermiş ve bu karar sonrasında Kamu Arazisinin Turizm Yatırımlarına Tahsisi Hakkında Yönetmelik yürürlükten kaldırılmıştır. Ancak Anayasa mahkemesinin iptal kararına rağmen o tarihten itibaren yeniden yasal düzenlemeler yapılarak bu uygulama devam ettirilmektedir. Orman Kanunu ve Turizmi Teşvik Kanunu arasındaki ilişkileri de Anayasanın 169 ıncı maddesine aykırıdır.

Turizmi Teşvik Kanununun, taşınmaz malların turizm amaçlı kullanımı başlıklı 8 inci maddesi; 6831 sayılı Orman Kanununa göre orman sayılan yerlerden kurulabilecek tesislerin sıralamasını yapmaktadır. Buna göre; Kültür ve turizm koruma ve gelişim bölgeleri ve turizm merkezlerinde, 6831 sayılı Orman Kanununa göre orman sayılan alanlarda; sağlık turizmine yönelik fizik tedavi tesisi veya rehabilitasyon merkezleri, termal turizm tesisleri, kış turizmi kapsamında tesisler, eko-turizm kapsamında tesisler, golf turizmine yönelik tesisler, kıyılardan, kumsallardan, doğal manzaradan yararlanılacak tesisler, biyolojik çeşitlilikten yararlanılacak tesisler, kruvaziyer ve yat gibi deniz turizmine yönelik tesisler, Uluslararası yarışmaların yapılabileceği turizm amaçlı spor tesisler yapımı için Tarım ve Orman Bakanlığı'nca ormanlık alanlar tahsis edilmektedir. 6831 sayılı Orman Kanununa göre orman sayılan yerlerde bu tesislerin yapımına izin verilmemesi için 2634 Sayılı Turizmi Teşvik Kanunu'nda değişiklik yapılması gerekmektedir. Aynı kanunun; 15 inci maddesindeki, ormanlarda yer alacak turizm yatırımı belgeli tesislerin, 6831 sayılı Orman Kanununun Ek-3 Üçüncü maddesinin (c) fıkrası uyarınca ödemek zorunda oldukları bedel, tahsis tarihini takip eden üçüncü yıldan itibaren, beş yıl vade ve beş eşit taksitte alınır. Ek Madde 4'deki, kültür ve turizm koruma ve gelişim

bölgeleri ve turizm merkezleri dışında, 6831 sayılı Orman Kanununa göre Devlet ormanı sayılan yerler ile 2873 sayılı Millî Parklar Kanunu ve 383 sayılı Özel Çevre Koruma Kurumu Kurulmasına Dair Kanun Hükmünde Kararname gereğince tespit ve ilân edilen yerlerde turizm yatırımı için arazi tahsisi Çevre ve Orman Bakanlığının uygun görüşü alındıktan sonra Bakanlıkça yapılır. Hükmünün, Ek Madde 5'deki ormanlık alanlar üzerinde bulunan ve 6831 sayılı Kanunun 17 nci maddesinin üçüncü fıkrası uyarınca Orman Genel Müdürlüğü sabit kıymetlerine alınan tesislerden konaklama amaçlı kullanılması mümkün olanlar ile kültür ve turizm koruma ve gelişim bölgeleri ile turizm merkezleri içinde ve bu bölge ile merkezlerin dışında olmakla birlikte denize kıyısı olan ilçelerde, içerisinde her tür ve kapasitede konaklama tesisi bulunan mesire yerlerini tahsis etmeye, gelirleri Orman Genel Müdürlüğüne ait olmak üzere Bakanlık yetkilidir. Hükmünün de iptal edilmesi gerekmektedir.

Türkiye Ormancılar Derneğinin 13 bilim insanı ile hazırladığı “Türkiye Ormancılığı 2022: Türkiye'de Ormansızlaşma ve Orman Bozulması” raporuna göre; her yıl orman yangınlarıyla kaybedilen orman alanlarının 4 katından fazlası ormanlarda maden, enerji, turizm, ulaşım gibi ormancılık dışı amaçlarla yapılan orman tahsisleri nedeniyle yok olmaktadır. 2012 ile 2020 yılları arasındaki dokuz yılda toplam 51.663 izin verilmiştir ve bu izinlerle verilmiş olan tahsisler 342.846 hektar alana ulaşmıştır. Bu verilere göre yılda ortalama 5.740 izin işleminde 38.094 hektar orman alanı, ormancılık dışı amaçlar için tahsis edilmiştir. Oysa aynı yıllar arasında toplam 24.357 yangın çıkmış ve bu yangınlarda toplam 87.342 hektar büyüklüğündeki orman alanı yanmıştır. Yani yılda ortalama 2.706 orman yangınında, 9.704 hektar orman alanı yanmıştır. Bu durumda yangın sayısı, her yıl verilen orman izinlerinin yarısına bile ulaşmamaktayken, izinlerle tahsis edilen orman alanları her yıl yanan orman alanlarının dört katına ulaşmaktadır. Orman Genel Müdürlüğü'nün resmi Orman İstatistiklerine göre; 2021 yılında 42 741 ha ormanlık alanda, çeşitli faaliyetler için 7 995 adet izin verilmiştir. Bunun 16 461 hektar alanda 4 401 adedi madencilik izinleri, 10 950 hektar alanda, 1 194 adedi enerji izinleridir. Haberleşme, iletim panosu, sağlık tesisi vs için 15 292 hektar alanda 2 363 adet izin verilmiştir. Bunun 2 571 hektar alanı ve 22 adedi Kültür ve Turizm Bakanlığına tahsis edilmiştir. Bilim insanları gerçekte verilen bu resmi rakamların daha yüksek olduğunu söylemektedir.

Ormanlar; insanlara ve canlılara yaşanabilir bir ortam sunmakta, bitki örtüsünde ve toprakta büyük miktarlarda karbon depolayarak atmosferdeki karbon dengesini düzenlemekte, küresel iklim krizini yavaşlatmakta, yağışların düzenlenmesine yardımcı olmakta, içme suyunu, tarım ve sanayide kullanılan suyu sağlamakta, milyonlarca insana ve canlılara besin sağlamaktadır.

Küresel iklim krizinin daha da derinleşeceği bilimsel olarak ortaya konulmuştur. Dünya ülkelerinde orman varlıklarını koruyan, geliştiren tedbirler alınırken Türkiye'de ormanları koruyacak, geliştirecek etkin yasal düzenlemeler yapılmamaktadır.

Anayasada tanımlanan, orman varlıklarının etkin bir şekilde korunması ve geliştirilmesi için orman niteliği taşıyan alanlarda, madencilik, enerji, turizm faaliyetlerine ve yapılaşmaya açılmasına izin verilmemelidir. Eskiden ormanlık alan vasfı taşıyan bu tür faaliyetlerin yapıldığı alanlara, tekrar orman alanı vasfının kazandırılması gerekmektedir. Bu gerekçelerle; Orman Kanunu'nda, Maden Kanunu'nda ve Turizmi Teşvik Kanunu'nda gerekli düzenlemeler yapılmalıdır.

MADDE GEREKÇELERİ

MADDE 1- Orman varlıklarının etkin bir şekilde korunması ve geliştirilmesi için 6831 sayılı Orman Kanunu'nun 16 ncı maddesinde değişiklik yapılarak; ormanlık alanlarda hiçbir şekilde madencilik, enerji ve turizm faaliyetleri yapılmaması, bu alanların yapılaşmaya açılmaması ve yanan ormanlık alanların en kısa zamanda eski haline getirilmesi amaçlanmaktadır.

MADDE 2- 6831 sayılı Orman Kanunu'nun Kanunun 17 nci maddesinin yürürlükten kaldırılarak, ormanlık alanlarda savunma, ulaşım, enerji, haberleşme, atık su, petrol, doğalgaz, hava ayırıştırma, altyapı, katı atık bertaraf ve düzenli depolama tesislerinin; baraj, gölet, sokak hayvanları bakımevi ve mezarlıkların; Devlete ait sağlık, eğitim, adli hizmet ve spor tesisleri ile ceza infaz kurumlarının ve bunlarla ilgili her türlü yer ve binanın yapılmasının engellenmesi gerekmektedir.

MADDE 3- 6831 sayılı Orman Kanunu'nun 18 inci maddesinin yürürlükten kaldırılarak, Devlet ormanlarında; odun kömürü, terebentin, katran, sakız gibi işletilmesinde ağaç kullanılan ocakların açılmasının, orman içi su kaynakları kullanılarak balık üretim yerleri kurulmasının, göl, baraj ve deniz yüzeyinde yapılan balık, midye ve istiridye üretimi için karada yapılması mecburi tesislerin ve yeraltında depolama alanlarının kurulmasının; orman alanlarından üretilen odun dışı ürünlerin mamul ya da yarı mamul olarak işlenmesi için bu amaçlarla tesisler kurulmasının engellenmesi amaçlanmaktadır.

MADDE 4- Anayasanın, ormanların korunmasını ve geliştirilmesini Devletin yükümlülüğü olarak belirlediği 169 uncu maddesine aykırı olan, 6831 sayılı Orman Kanunu'nun Ek 16 ncı maddesinin yürürlükten kaldırılarak, Cumhurbaşkanı kararı ile ormanlık alanların orman sınırları dışına çıkartılmasının engellenmesi ve ormanlık alanların korunması gerekmektedir.

MADDE 5- 6831 sayılı Kanuna Ek Madde 18 eklenerek, orman alanı olarak tanımlandığı halde, son 20 yıl içerisinde orman vasfından çıkarılarak her ne şekilde olursa olsun amacı dışında kullanılan alanların tespit edilerek tekrar orman vasfının kazandırılması amaçlanmaktadır.

MADDE 6- Ormanlık alanların korunması ve geliştirilmesi için 12/3/1982 tarihli ve 2634 sayılı Turizmi Teşvik Kanunu'nun 8 inci maddesinin birinci fıkrasında değişiklik yapılarak, Hazine mülkiyetinde yeterli alanın bulunmadığı durumlarda, 6831 sayılı Orman Kanununa göre orman sayılan yerlerden; sağlık turizmine yönelik fizik tedavi tesisi veya rehabilitasyon merkezleri, termal turizm tesisleri, kış turizmi kapsamında tesisler, eko-turizm kapsamında tesisler, golf turizmine yönelik tesisler, kıyılardan, kumsallardan, doğal manzaradan yararlanılacak tesisler, biyolojik çeşitlilikten yararlanılacak tesisler, kruvaziyer ve yat gibi deniz turizmine yönelik tesisler, Uluslararası yarışmaların yapılabileceği turizm amaçlı spor tesisler yapımına Tarım ve Orman Bakanlığınca ormanlık alanların tahsis edilmesinin kaldırılması amaçlanmaktadır.

MADDE 7- Ormanlık alanların korunması ve geliştirilmesi için 2634 sayılı Turizmi Teşvik Kanunu'nun Kanunun, Ormanlarda yer alacak turizm yatırımı belgeli tesislerin, 6831 sayılı Orman Kanununun Ek-3 Üncü maddesinin (c) fıkrası uyarınca ödemek zorunda oldukları

bedel, tahsis tarihini takip eden üçüncü yıldan itibaren, beş yıl vade ve beş eşit taksitte alınır hükmünü içeren 15 inci maddesinin yürürlükten kaldırılması amaçlanmaktadır.

MADDE 8- Ormanlık alanların korunması ve geliştirilmesi için, 2634 sayılı Turizmi Teşvik Kanunu Ek Madde 4'de Kültür ve turizm koruma ve gelişim bölgeleri ve turizm merkezleri dışında, 6831 sayılı Orman Kanununa göre Devlet ormanı sayılan yerler ile 2873 sayılı Millî Parklar Kanunu ve 383 sayılı Özel Çevre Koruma Kurumu Kurulmasına Dair Kanun Hükmünde Kararname gereğince tespit ve ilân edilen yerlerde turizm yatırımı için arazi tahsisi Çevre ve Orman Bakanlığının uygun görüşü alındıktan sonra Bakanlıkça yapılır hükmünün yürürlükten kaldırılması amaçlanmaktadır.

MADDE 9- Ormanlık alanların korunması ve geliştirilmesi için 2634 sayılı Turizmi Teşvik Kanunu'nun Ek Madde 5 inci maddesindeki, ormanlık alanlar üzerinde bulunan ve 6831 sayılı Kanunun 17 nci maddesinin üçüncü fıkrası uyarınca Orman Genel Müdürlüğü sabit kıymetlerine alınan tesislerden konaklama amaçlı kullanılması mümkün olanlar ile kültür ve turizm koruma ve gelişim bölgeleri ile turizm merkezleri içinde ve bu bölge ile merkezlerin dışında olmakla birlikte denize kıyısı olan ilçelerde, içerisinde her tür ve kapasitede konaklama tesisi bulunan mesire yerlerini tahsis etmeye, gelirleri Orman Genel Müdürlüğüne ait olmak üzere Bakanlık yetkilidir. Hükmünün yürürlükten kaldırılması amaçlanmaktadır.

MADDE 10- Madencilik faaliyetlerinin arama ve işletme aşamalarında özellikle siyanür gibi zehirli kimyasalların kullanılması sonucu ortaya çıkan atıklar, toz, gaz ve gürültü nedeniyle su varlıklarını, toprağı, havayı kirletmekte, ekosisteme, biyoçeşitliliğe telafisi imkansız zararlar vermekte, yüz binlerce ağacın kesilmesiyle doğrudan orman varlıklarını yok etmektedir. Faaliyeti sona eren bir çok maden alanı rehabilite edilemez duruma gelmektedir. Orman varlıklarının korunması ve geliştirilmesi için 3213 sayılı Maden Kanununun 7 nci maddesinin dördüncü fıkrasında yer alan Devlet ormanları içinde yapılacak maden arama ve işletme faaliyetleri ile bu faaliyetler için zorunlu ve ruhsat süresine bağlı olarak yapılan geçici tesislere 31/8/1956 tarihli ve 6831 sayılı Orman Kanunu hükümlerine göre izin verilir hükmünün yürürlükten kaldırılmasını amaçlamaktadır.

MADDE 11- Yürürlük maddesidir.

MADDE 12- Yürütme maddesidir.

ORMANLARIN KORUNMASI AMACIYLA ORMAN KANUNU VE BAZI KANUNLARDA DEĞİŞİKLİK YAPILMASINA DAİR KANUN TEKLİFİ

MADDE 1- 31/8/1956 tarihli ve 6831 sayılı Orman Kanununun 16 ncı maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“MADDE 16- Ormanlık alanlarda hiçbir şekilde madencilik, enerji ve turizm faaliyetleri yapılamaz ve bu alanlar yapılaşmaya açılmaz. Yanan ormanlar en kısa zamanda eski haline getirilir.”

MADDE 2- 6831 sayılı Kanunun 17 nci maddesi yürürlükten kaldırılmıştır.

MADDE 3- 6831 sayılı Kanunun 18 inci maddesi yürürlükten kaldırılmıştır.

MADDE 4- 6831 sayılı Kanunun ek 16 ncı maddesi yürürlükten kaldırılmıştır.

MADDE 5- 6831 sayılı Kanuna aşağıdaki ek madde eklenmiştir.

“Ek Madde 18- Bu Kanunun 1 inci maddesine göre orman olarak tanımlandığı halde, son 20 yıl içerisinde orman vasfından çıkarılarak her ne şekilde olursa olsun amacı dışında kullanılan alanları tespit etmek üzere Orman Genel Müdürlüğü, ilgili mahalli idareler, üniversiteler ve sivil toplum örgütleri temsilcilerinden oluşan bir heyet kurulur. Heyetçe tespit edilen alanlarda kurulu bulunan her türlü yapı yıktırılarak eski haline kavuşturulur ve ortaya çıkan kamu zararı ilgililerden tahsil edilir. Söz konusu alanları konu edinen başlamış veya süreci başlayacak olan her türlü ihale iptal edilmiş sayılır.

MADDE 6- 12/3/1982 tarihli ve 2634 sayılı Turizmi Teşvik Kanununun 8 inci maddesinin birinci fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Kamu hizmetlerinde kullanılanlar ile üzerinde irtifak hakkı tesis edilenler hariç, Hazinesinin özel mülkiyetinde bulunan taşınmazlardan Çevre, Şehircilik ve İklim Değişikliği Bakanlığınca uygun görülenler üç ay içerisinde tahsis edilir, bu süre içinde tahsisin yapılmaması veya olumsuz görüş bildirilmemesi halinde tahsis yapılmış sayılır. Tapuya tescili mümkün olan Devletin hüküm ve tasarrufu altındaki tescil harici yerler ile kapanan yollar ve yol fazlaları ise talep tarihinden başlayarak en geç bir ay içinde Hazine adına tescil edilir ve tescili müteakip Bakanlığa aynı usulle tahsis yapılır.”

MADDE 7- 2634 sayılı Kanunun 15 inci maddesi yürürlükten kaldırılmıştır.

MADDE 8- 2634 sayılı Kanunun ek 4 üncü maddesi yürürlükten kaldırılmıştır.

MADDE 9- 2634 sayılı Kanunun ek 5 inci maddesi yürürlükten kaldırılmıştır.

MADDE 10- 4/6/1985 tarihli ve 3213 sayılı Maden Kanununun 7 nci maddesinin dördüncü fıkrası yürürlükten kaldırılmıştır.

MADDE 11- Bu Kanun yayımı tarihinde yürürlüğe girer.

MADDE 12- Bu Kanun hükümlerini Cumhurbaşkanı yürütür.